

δε ἔμεινεν ἀβλαβῆς, ἐώσου μία σφαιρά βληθεῖσα ὑπὸ τοῦ υποχωρήσαντος ἔχθρου ἔθραυσε τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ κνήμην. Μετὰ τρίμηνον αγωνίαν, ἐπακόλουθησαν τὴν ἐκκοπὴν τῆς κνήμης θεραπευθεὶς ἀπεσύρθη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ *Vaucluse*. Τὰ παθήματα κατέστησαν τὸν συνταγματάρχην εὔσεβην καὶ ἀληθῆ χριστιανὸν διότι καίτοι πρότερον δὲν ἦτον ἀπιστος εἶχεν δόμως πίστιν νεκράν ἄνευ ἔργων.

Οἱ κάτοικοι τοῦ *Vaucluse*, ἐνόμισαν ποτὲ διὰ ὅπως ἀνακουφίσῃ τὰς κοσμικὰς αὐτῶν ἀνάγκας, διὰ συνταγματάρχης Beckwick ἦλθε νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν μέσῳ αὐτῶν τοσούτῳ πολυάριθμοι καὶ ἀφθονοὶ ἦσαν αἱ ἐλευθεροσύναι τὰς ὁποίες ἐποίει εἰς πάντα ἐνδεῆ. Καιρὸς ταχέως ἦλθε καὶ ὃ δὲν ἤδυνατο ἐπὶ πλέον νὰ ἔξερχηται εἰς τὸν καθημερινὸν αὐτοῦ περίπατον χωρὶς νὰ ἐμποδίζηται ὑπὸ ἐπαιτῶν. Ἀλλοτες αὐτὸς ὁ Ἰδιος ἔδιαζε τὸν πάσχοντα νὰ τῷ εἴπῃ τὰς ἀνάγκας του. Ἡμέραν τινὰ ἀπήντησεν ἀνθρώπον, γνωστὸν ἐν τῷ κώμη, κερδαίνοντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ἀνθράκων καὶ ξύλων ἐκ τοῦ λόφου, διὰ μέσου ἐνὸς δονού. Ὁ πτωχὸς δοστις τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο χωρὶς τοῦ ζώου, ἐκλαίεις πικρῶς. «Τὶ ἔχεις φίλε, τῷ εἴπεν διὰ συνταγματάρχης». «Κύριε ἀπήντησεν διὰγάδος γέρων, θέλουσι νὰ μὲ ἀφαιρέστωσι τὸν ὄνον μου καὶ ἄνευ αὐτοῦ η οἰκογένειά μου καὶ ἔγω θ' ἀποθάνωμεν τῆς πείνης.»

Ἐνταῦθα ἀφηγήθη εἰς τὸν συνταγματάρχην μετὰ πολλῆς λεπτομερείας, πῶς εἰς τῶν πιστωτῶν του, τὸν ὄποιον δὲν ἤδυνεται νὰ ικανοποιήσῃ, κατέσχε τὸν ὄνον του, σκοπῶν νὰ τὸν θέσῃ ἐντὸς τοῦ σταύλου του. Ὁ συνταγματάρχης συνεκινήθη ἐκ τῆς ἀφηγήσεως, καὶ ἥρωτης περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους.

Εἰπόντος δὲ τοῦ χωρικοῦ, διὰ συνταγματάρχης τὸν ἥρωτησεν ἐὰν εἴχεν ἀντίρρησιν νὰ τῷ πωλήσῃ τὸν ὄνον του, καὶ νὰ πληρώσῃ τὸν πιστωτήν του διὰ τοῦ χρήματος ἐκείνου. Ὁ ἄνθρωπος πύχαριστήν πολὺ ἐκ τῆς διευθετήσεως ταύτης.

«Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἴπεν διὰ συνταγματάρχης, φέρε τὸ ζῶον εἰς ἐμὲ αὔριον καὶ θέλεις λάβει τὰ χρήματα.

Οἱ κύριοις τοῦ ὄνου ἦλθεν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὄρθιεσσαν ὕδαν τὰ χρήματα ἐμετρήθησαν καὶ οὔτω μετὰ βιρυαλγούστης καρδίας ἡτοιμάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ν' ἀφήσῃ ὅπίσω τὸν ὄνον του.

«Ω εἴπεν διὰ συνταγματάρχης δύνασαι νὰ λαβῆς μετὰ σοῦ τὸν ὄνον ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ νὰ τὸν μεταχειρίζεσαι ἐώσου τὸν ζητήσω, μόνον πρέπει νὰ ἐννοήσῃς ὅτι ὁ ὄνος εἶναι ἴδιος μου καὶ ὅτι εἰς οὐδένεα δύναμαι νὰ ἐπιτρέψω νὰ τὸν κατάσχῃ ὑπὸ οὐδεμίαν πρόφασιν.

Τὴν ἔκπληξιν καὶ τὴν χαρὰν τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος. διὰ τὴν ἡκουσεις τὰς λέξεις ταύτας κάλλιον φαντάζεται τις ἡ περιγράφει. «Οσον ἀφορᾷ τὸ ζῶον αὐτὸς τὸ περιστατικὸν τοῦτο τὸ κατέστησε. Διάσημον, ἐν τῇ συνοικίᾳ εἰς τὸ ἔζης δὲ ἐκαλεῖτο ὁ ὄνος τοῦ συνταγματάρχου.

«Ἄλλ' ὁ συνταγματάρχης Beckwick ἵτο πλειότερον τι ἡ ἀπλοῦς φιλάνθρωπος ἵτο χριστιανὸς καὶ διότι ἡτο χριστιανὸς ἐπετέλεσεν διὰ ἔπραξης, καὶ ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ μεγάλης ἔτυχεν ἐπιτυχίας.

Τοῦτο ἀποδείκνυται ἐκ τῆς ἔξῆς περικοπῆς ἐξ ἐπιστολῆς παρ' αὐτοῦ γραφείσης.

«Ζῶμεν μετ' ἀνοικτῆς καὶ ἐλευθέρας καρδίας, καὶ σταθερῶς διευθύνωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸς πᾶν διὰ εὐγενεῖς καὶ γενναῖον. Ὁμεν εὐγενῶς θρῆσκοι, χωρὶς ἀλαζονείας ἐστωσαν οἱ λογισμοὶ ἡμῶν καὶ πράξεις εὐγενεῖς πρὸς πάντας, ἐν πάσῃ ταπεινότητι. Ἄς Θυσιάζωμεν εὐγενῶς τὰ συμφέροντα καὶ τὰς κλίσεις ἡμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὰς ἴδιοτροπίας ἡμῶν, διὰ τὸ ἀγαθὸν τῶν ἀλλῶν ἀς ληπτομῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ ἀς διευθύνωμεν τὰς προσπαθείας ἡμῶν πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐκείνων μεθ' ὧν ἡ θεία πρόνοια ἔθετεν ἡμᾶς εἰς ἐπαφήν. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ κοπιάσωμεν πολὺ ὁ καθ' ἡμέραν βίος παρέχει ἡμῖν εὐρὺ πεδίον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.»

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΟΣ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Οἱ ἔχοντες στρογγύλους ὄφθαλμοὺς εἰσὶν ὁξυδερκεῖς, αἰσθάνονται πολὺ, ἀλλὰ σκέπτονται ὀλίγον. Οἱ ἔχοντες στενοὺς ὄφθαλμοὺς εἰσὶν ἡττον ὁξυδερκεῖς, ἀλλ' αἰσθάνονται μᾶλλον καὶ σκέπτονται πλειον. Παρατηρεῖται, ὅτι οἱ ὄφθαλμοι τῶν παιδίων εἰσὶν ἀνεῳγμένοι καὶ στρογγύλοι τῶν παιδίων ὁλόκληρος ὁ βίος προώρισται, ὅπως δέχωνται ἐντυπώσεις, καὶ μόνον δτα προβῆ ἡ παιδικὴ ἡλικία πρὸς τοὺς ἀνδρικοὺς ἡ γυναικείους χρόνους, τότε ἀρχονται αἱ σκέψεις. Ἀλλὰ τὶ κυρίως φέρει εἰς τὰς σκέψεις; Ἡ πειρα. Αἱ πλάναις ἡμῶν, αἱ παραλείψεις ἡμῶν, αἱ ἀποτυχίαι, αὗται εἰσὶν αἱ διδάσκουσαι ἡμᾶς νὰ σκεπτώμεθα πρὶν ἐπιχειρήσωμέν τι, νὰ ἔστετάζωμεν ἐκαστον βῆμα, ἡμῶν, καὶ νὰ σταθμίζωμεν πάντα λόγον. Ὁθεν τὸ ἄνω βλέφαρον, διότι τοῦτο ἔχει τὴν μεγίστην εὐκίνησίαν, καλύπτον τὸν ὄφθαλμὸν, ἐνδεικνύει, οὐ μόνον σκέψεις, ἀλλὰ καὶ σκέψεις λυπηράς. Ἐντεῦθεν τὸ μῆκος, ἡ τὸ φερόμενον πρὸς τὰ κάτω, τοῦ ἄνω βλέφαρου, προδίδει διμολογίαν καὶ μετάνοιαν. Ἡ πτώσις τοῦ ἡμίσεος τοῦ βλέφαρου ἀπὸ τῆς ἐσωτέρας γωνίας πρὸς τὸ κέντρον, προδίδει διάθεσιν μετανοίας καὶ ἐργων ἀξίων αὐτῆς. Πρὸς τὰς ἐνδείξεις ταύτας συνέχονται στενῶς καὶ αἱ ἐνδείξεις, ἐξ ὧν τεκμαίρεται ἡ πρὸς προσευχὴν τάσις καὶ ἡ ταπεινωσίς. Τὸ πρῶτον ἐνδεικνύεται ἐκ τοῦ μυός, τοῦ στρέφοντος εὐθὺ πρὸς τὰ ἄνω τὸν ὄφθαλμόν. Ἡ ταπεινωσίς τεκμαίρεται ἐκ τοῦ στρέφοντος πρὸς τὰ κάτω τὸν ὄφθαλμὸν μυός, ὡς παρατηρεῖται ἐν ταῖς εἰκόσι τῆς Παναγίας. Ἡ τῆς τάσεως πρὸς προσευχὴν ἐνδείξεις συγδυάζεται συνήθως πρὸς τὴν ἐνδείξιν τῆς

έξομολογήσεως, ή δὲ τῆς ταπεινώσεως πρὸς τὴν τῆς μετανοίας. Δόγος δὲ τούτου, ὅτι μεταξὺ τῆς μετανοίας καὶ τῆς ταπεινώσεως ὑφίσταται ἡ αὐτὴ στενὴ σχέσις καὶ μεταξὺ τῆς ἔξομολογήσεως καὶ τῆς προσυγῆς. Οἱ τείνοντες μᾶλλον εἰς τὴν προσευχὴν η̄ τὴν ταπεινωσιν, ἔχουσι συνήθως τοὺς ὄφθαλμους ἐστραμμένους κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἄνω οὖτας, ὥστε τὸ ἄνωτερον μέρος τῆς ἤριδος καλύπτεται ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου βλεφάρου, ἀφιεμένου μικροῦ διαστήματος μεταξὺ τῆς ἤριδος καὶ τοῦ κατωτέρου βλεφάρου. Τὸ ἄντιθετον συμβαίνει, ὅταν ἡ πρὸς ταπεινωσιν τάσις ἦναι μείζων τῆς πρὸς προσευχὴν. Ἡ τάσις πρὸς τὴν ἀληθειαν, η̄ τοι δὲ ἔρως αὐτῆς, ἐνδεικνύεται ἐκ τοῦ μυδὸς, διστις κυκλοῖ τοὺς ὄφθαλμους, ἀποτελῶν περίφραγμα καὶ ρυτίδας. Τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ μυδὸς, τοῦ ἀποτελοῦντος καθέτους ῥυτίδας ἐπὶ τῶν ὄφρυων. Πολλαὶ ρυτίδες ὑπὸ τὸν ὄφθαλμον, δι' ὧν ἄνθρωποι τινες διακρίνονται, ἀποδεικνύονται τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἀληθειας· Ͽύτίδες δὲ καμπυλοειδεῖς πρὸς τὰ ἄνω, ἀναχωροῦσαι ἐκ τῆς ἔξωτερας γωνίας τοῦ ὄφθαλμου καὶ τῆς ὄρρους δηλοῦσι χρηστότητα ἢ φιλαληθειαν. Τοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν δικαιοσύνην εἰσὶ τρεῖς βαθμοὶ, ἀκριβεῖα, αὐστηρὰ τιμοτης ἐν μικραῖς χρηματικαῖς ὑποθέσεσιν, ὅπερ ἐνδεικνύεται δι' ἀπλῆς καθέτου Ͽύτίδος, ἡ γραμμῆς μεταξὺ τῶν ὄφρυων, διάθεσις τοῦ ἀπαιτεῖν δικαιοσύνην παρὰ ἄλλων, ὅπερ ἐνδεικνύεται διὰ δύο καθέτων γραμμῶν η̄ Ͽύτίδων, ἔκστης ἐπὶ τοῦ ἔτερου μέρους τοῦ κέντρου. Ἡ ἐνδεικνύεται αὐτη εἶναι λίαν κοινή. Διάθεσις τοῦ ὑποβάλλεσθαι εἰς τοὺς κανόνας τῆς δικαιοσύνης ἐνδεικνύεται διὰ τριῶν η̄ πλειόνων Ͽύτίδων η̄ γραμμῶν, ἰδίως καταφανῶν ἐπὶ τῆς ὄφρους, λειτουργοῦντος τοῦ μυδὸς. Ὁ ἔρως πρὸς τὸ ἄρχειν ἐνδεικνύεται διὰ μιᾶς η̄ πλειόνων μικρῶν καὶ ἔγκαρπιων Ͽύτίδων διὰ τῆς ῥίζης τῆς Ͽύνος, ἀκριβῶς μεταξὺ τῶν ὄφθαλμῶν. Τοῦτο παρατηρεῖται παρὰ τοῖς μεγάλοις στρατιωτικοῖς ἀρχηγοῖς, παρὰ τοῖς διδασκαλοῖς καὶ παρὰ τοῖς ἀρεσκομένοις εἰς τὸ ἔνασκεν ἔξουσίαν. ἐνῷ η̄ ἐνδεικνύεται αὐτη ἐλλείπει καθ' ὅλοκληράν παρὰ τοῖς στρεουμένοις τῆς δυνάμεως τοῦ ἄρχειν καὶ τῆς διαβέσσεως τοῦ ἀναλαμβάνειν εὐθύνας. Τὸ φίλαρχον συναντάται συχνά μετὰ τῆς ἐπιτιμώντος δικαιοσύνης η̄ ἀπαιτούστος παρὰ τῶν ἄλλων νὰ πράττωσι τὰ πρέποντα· ἀμφότεραι δὲ αὐται εἰς διαθέσεις δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς τὴν συνοφρύωσιν ἔκεινην καὶ ταπεινωσιν τοῦ μετώπου, η̄ τοι εἶναι τόσῳ φοβερά εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ κακοῦ καὶ τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἐπιδοκιμασίαν, μᾶλλον η̄ τὴν κατακρισιν. (Διών).

ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑ ΕΝ ΚΕΥΔΑΝΗ

Ἡ ἀλιεία τῶν μαργαριτῶν η̄τις μόλις κατὰ τὸ ἐνεστώς ἔτος συντελέσθη τὸν Σεπτέμβριον μῆνα ἐν Κεϋλάνῃ ὑπῆρξε μία τῶν μᾶλλον ἔξομονη μονεύτων ἔξι ὅσων ἐνθυμοῦνται ἐπιτυχιῶν. Οἱ μαργαρίται οἱ ἐκ τῶν ὀστράκων τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς νήσου ἔξαγόμενοι, ὑπῆρξαν πάντοτε διάσημοι διὰ τὴν καθαρό-

τητα, τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα αὐτῶν. Κατὰ τὰς ὕδιστητας ταύτας πολὺ ὑπερέχουσι τῶν μαργαριτῶν τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, καὶ τοι εἰσὶ μικρότεροι τούτων. Ἡ πρώτη ἀλιεία μαργαριτῶν ἐν Κεϋλάνῃ ἐγένετο τὸ ἔτος 1796 ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης η̄ κυβέρνησις τῆς Κεϋλάνης, μέχρι τοῦ ἔτους 1874, ἀπόλλαυσε ποσὸν 1,013,113 λιρ. στερλ. ἐκ τοῦ προϊόντος τούτων. Τὸ διστραχον τὸ περιέχον τὸν μαργαρίτην εἶναι περιέργως μεταβατικὸν κατὰ τὰς ἔξεις του, ἐκ μιᾶς αἵτιας η̄ ἄλλης αἱ ἀκταὶ εἰσὶ ἐπὶ ἐτη ἔρημοι η̄ αὐτῶν, ὥστε ἐπὶ μακρὰ ἐτη ὁ κλάδος οὗτος τῆς προσόδου εἶγε παύσει. Ἀλλὰ κατὰ περιόδους τὰ διστραχα ἐπανέρχονται καὶ η̄ ἀλιεία ἐπαναλαμβάνεται.

Ὀλίγαι λέξεις πρὸς περιγραφὴν τοῦ συστήματος ὑψ' η̄ ἀλιεία διευθύνεται εἶναι ἐνδιαφέρονται. Ἐκθέτεως πεμφείσης ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὅτι ὑπάρχουσιν ικανὰ διστραχα ωρίμου ἐποχῆς ἐν τῇ ἀκτῇ, η̄ κυβέρνησις εἰδοποιεῖ τὴν ἡμέραν καθ' θν η̄ ἀλιεία 9' ἀρχίση. Μέγας ἀριθμὸς ἴδιοκτητῶν λέμβων Κεϋλανίων καὶ ἐκ τῶν τῆς ἀπέναντι ἀκτῆς τῆς Ἰνδικῆς, ἔξαιτοῦνται νὰ καταγράψωσι τὰς λέμβους των, αὐταὶ δὲ ἀνερχόμεναι πιθανῶς ἀπὸ 150 ἕως 180, διαιροῦνται εἰς δύο στόλους, πλέουσται ὑπὸ ἐρυθρὰν καὶ κυανῆν σημαίαν, καὶ διευθύνονται ἐναλλάξ εἰς τὸν πρὸς δύον κείμενον περὶ τὰ ἔξι μίλια ἀπὸ τῆς ἀκτῆς· ἔκαστη λέμβος προμηθεύεται τὸ ἴδιον αὐτῆς πλήρωμα καὶ τοὺς δύτας, ἔχει δὲ ἐντὸς φύλακα οὐδὲ καθῆκον εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ μὴ τὰ διστραχα ἀποκρύπτωνται παρὰ τῶν ἀλιεών. Ἑκαστος δύτης ἵσταται ἐπὶ λιθίνῃ πλακῆς προσδεδμένης εἰς τὸ σχοινίον τῆς καταδύσεως, καὶ ἀφοῦ λάβῃ μακρὰν εἰσπνοὴν, κλείει τοὺς ῥώμονας διὰ μιᾶς χειρὸς, καὶ κατέρχεται ἐπὶ τοῦ λίθου εἰς τὸν πυθμένα, ἔνθα ἐν σπουδῇ συνάζει καὶ θέτει εἰς τὸν κάλαβον ὅσα διστραχα δυνηθῆ. Μεθ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου διαβεβαιώσεις, πιστεύομεν ὅτι ὀλίγοι δύται δύνανται νὰ σταθῶσι ἐν τῷ πυθμένι πλέον τῶν 45 δευτερολέπτων. Σημείου δοθέντος, πᾶσαι αἱ λέμβοι διευθύνονται εἰς τὴν ἀκτὴν ἃμα δὲ καταπλεύσωσιν ἐκφορτύνονται ὑπὸ ἐπιτήρησιν, τὰ δὲ διστραχα τίθενται ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς κυβέρνησεως. Ἐνταῦθα τὰ διστραχα ἀριθμοῦνται, ἀνάλογον δὲ μέρος δίδεται εἰς τοὺς λεμβούχους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των. Τὸ ἀπαρμένον τὸ ὄποιον εἶναι ἴδιοκτησία τῆς κυβέρνησεως τίθεται εἰς δημοπρασίαν καὶ κατακυροῦται εἰς τὸν πλευρόδοτην. Οἱ ἀγορασταὶ μεταφέρουσι τὰ διστραχα εἰς ἴδιας ἀποθήκαις, ἔνθα ταῦτα ἀφίνονται νὰ σαπίσωσι δημοπρασίαν καὶ κατακυροῦται εἰς τὸν πληρόδοτην. Οἱ ἔργασται η̄τις μόλις καὶ νὰ κλεισθῶσιν βιαίως αἱ ἀποθήκαις ὡς ἐκ τῆς ἐκρήσεως τῆς χωλέρας.

Οἱ ἀριθμὸς τῶν ἀλιεύμένων διστραχῶν εἰς τὸ διάστημα 27 ὑμερῶν κατὰ τὸ ἐνεστώς ἔτος ἀνηλθεν εἰς 17,000,000.